

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ EFTA

## WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 30 maja 2018 r.

w sprawie E-6/17

Fjarskipti hf. v Síminn hf.

(Art. 54 EOG – Nadużycie pozycji dominującej – Zawężanie marży – Prawo do odszkodowania – Stosowanie przepisów Porozumienia EOG w postępowaniu krajowym – Znaczenie ostatecznego orzeczenia organu ds. konkurencji)

(2018/C 335/11)

W sprawie E-6/17 Fjarskipti hf. v Síminn hf. – WNIOSEK skierowany do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienie między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Sąd Rejonowy w Reykjavíku (Héraðsdómur Reykjavíkur) dotyczący wykładni art. 54 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w składzie Páll Hreinsson, przewodniczący, Per Christiansen (sędzia sprawozdawca), oraz Martin Ospelt (*ad hoc*), sędziowie, wydał w dniu 30 maja 2018 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Osoba fizyczna lub prawna powinna móc powołać się na art. 54 Porozumienia EOG – skoro artykuł ten jest lub stał się częścią prawa krajowego – w celu dochodzenia odszkodowania w sądzie krajowym z tytułu naruszenia zakazów przewidzianych w tym przepisie.
2. Wydanie przez krajowy organ ochrony konkurencji ostatecznego orzeczenia stwierdzającego naruszenie art. 54 Porozumienia EOG nie jest warunkiem wstępnym dokonania przez sąd oceny roszczenia o odszkodowanie z tytułu naruszenia przepisów dotyczących konkurencji. W sytuacji gdy krajowy organ ochrony konkurencji wydał takie orzeczenie prawo EOG nie wymaga, by orzeczenie to było wiążące dla sądów krajowych w działaniach następczych. W braku przepisów prawa EOG regulujących postępowanie i środki ochrony ze względu na naruszenie prawa konkurencji każde państwo EOG może określić przepisy szczegółowe dotyczące stopnia znaczenia, jakie należy przypisać ostatecznemu orzeczeniu, z zastrzeżeniem zasad równoważności i skuteczności.
3. Fakt, że dominujące przedsiębiorstwo jest zobowiązane do zakupu usługi zakańczania połączeń od innego operatora po wyższej stawce niż jego własna nie wyłącza ustalenia, że praktyka stosowana przez dominujące przedsiębiorstwo dotycząca określania cen w formie zawężania marży stanowi naruszenie pozycji dominującej w rozumieniu art. 54 Porozumienia EOG.
4. W celu uznania, że istnieje zawężenie marży niezgodne z art. 54 Porozumienia EOG wystarczy, że przedmiotowe przedsiębiorstwo zajmuje pozycję dominującą na właściwym rynku hurtowym. Nie jest wymagane, by przedsiębiorstwo zajmowało pozycję dominującą także na odpowiednim rynku detalicznym.